ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διευθύνσεως 32—02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 8ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2477
ΚΥΡΙΑΚΗ
26
ΙΟΥΛΙΟΥ
1959
Τιμή φύλλου Δραχ. 1,50

ΠΝΟΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΥΜΑΤΟΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ κ. ΝΙΚ. ΒΕΤΣΟΣ ΑΠΕΚΑΛΥΨΕΝ ΑΝΩΜΑΛΙΑΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΥΔΡΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Ἡ ἀποθήκη ἐνεφάνισε ἔλλειμμα, ἐνῶ σωρὸς ἄλλων καινουργῶν ὑλικῶν εὑρέθησαν εἰς ἀποθήκην μὴ ἐλεγχομένην. Ἀνεκτήθησαν ἐπισήμως ὑλικὰ ἀξίας ἄνω τῶν 100.000 δραχμῶν. Μία ἀνεφάρμοστος διαταγὴ τοῦ κ. Βασ. Ρούφου

ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΛΕΧΘΗ ΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΣΥΝΕΒΑΙΝΕ...

ΘΑ ΕΠΙΒΛΗΘΟΥΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΥΠΕΥΘΥΝΩΝ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Σοβαραὶ ἀτασθαλίαι ἀπεκαλύφθησαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὑδρεύσεως τοῦ Δήμου, κατόπιν ἐλέγχου τὸν ὁποῖον ἐνήργησεν ὁ δήμαρχος κ. Νῖκος Βέτσος.

Ἐν πρώτοις, διεπιστώθη ἔλλειμμα εἰς τὴν ἀποθήκην ὑλικῶν, ἡ ὁποία κατὰ τὴν γενομένην καταμέτρησιν, δὲν εἶχεν ὅλας τὰς ποσότητας σωλήνων κλπ. εἰδῶν, τὰς ὁποίας ἔδει νὰ ἔχῃ, σύμφωνα μὲ τὰ ὑπόλοιπα τῶν βιβλίων.

Δεύτερον, ἀνεκαλύφθη ἡ ὕπαρξις ἀποθήκης ὑλικῶν τοῦ Δήμου, ἀγνοουμένης ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπετίθεντο παρανόμως καὶ ἀντικανονικῶς τὰ περισσεύματα ἐκ τῶν διαφόρων ἐπεκτάσεων ὑδρεύσεως, ἀντὶ νὰ ἐπιστρέφωνται ἀμέσως εἰς τὴν ἀποθήκην, ἐξ ἧς εἶχον ληφθῆ, σύμφωνα μὲ τὴν στοιχειώδη τάξιν, ἀλλὰ καὶ σύμφωνα μὲ τὴν ῥητὴν διαταγὴν τοῦ πρώην δημάρχου κ. Ρούφου. Τὴν διαταγὴν ταύτην ἰσχυρίσθησαν οἱ ὑπεύθυνοι ὅτι οὐδέποτε ἔλαβον, ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς ἔλεγχος ἐγένετο ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους διὰ τὴν ἐφαρμογήν της. Ὑλικὰ πλέον τῶν 100.000 δραχμῶν εὑρέθησαν εἰς τὴν ἀντικανονικὴν ταύτην ἀποθήκην, ἥτις δὲν ἐτέλει ὑπὸ τὸν προσήκοντα ἔλεγχον.

Ἀποφασιστικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἐπέμβασις τοῦ δημάρχου κ. Βέτσου. Ὁ ὑπαίτιος τῶν ἀτασθαλιῶν προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας ὑδρεύσεως ἀπεμακρύνθη ταύτης καὶ ἐκλήθη εἰς ἀπολογίαν, θὰ ἐφαρμοσθοῦν δὲ κατ' αὐτοῦ καὶ παντὸς ἑτέρου ὑπευθύνου τὰ νόμιμα. Ἐτοποθετήθη δὲ ἐπικεφαλῆς τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ὑπομηχανικὸς καὶ ἐδόθησαν ἐντολαὶ διὰ τὸ νοικοκύρευμα τοῦ Δήμου εἰς τὸν τομέα αὐτόν.

Ἀνακοινώσεις περὶ τῶν ἀτασθαλιῶν ἐγένοντο χθὲς πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου ἀπὸ τὸν δήμαρχον κ. Βέτσον, ἔχουν δὲ αὗται ὡς ἀκολούθως:

— Κατόπιν γραπτῆς καταγγελίας περὶ ὑπάρξεως ἀποθήκης ὑλικῶν ὑδρεύσεως μὴ τελούσης ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου, προέβην, περὶ τὰ μέσα τοῦ προηγουμένου μηνὸς Ἰουνίου, εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Δεξαμενῆς καὶ διεπίστωσα ἐντὸς τῆς περιοχῆς αὐτῆς τὴν ὕπαρξιν ὑλικῶν ὑδρεύσεως κυρίως καινουργῶν, ἀγνοουμένων ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας καὶ μὴ καταγεγραμμένων εἰς τὸ βιβλίον ἀποθήκης, ἤτοι μὴ ἀνηκόντων ἐπισήμως εἰς τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τοῦ Δήμου.

Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἦτο παράνομον καὶ ἀντικανονικόν, ἀνέθεσα εἰς τὸν διευθυντὴν οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου κ. Παπούλιαν τὴν ἐνέργειαν ἐνόρκου διοικητικῆς ἀνακρίσεως ἐναντίον τοῦ ὑπαιτίου προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας ὑδρεύσεως Γεωργίου Παναγιωτοπούλου. Παραλλήλως, ἀνέθεσα τὴν διερεύνησιν τῆς ὅλης ὑποθέσεως εἰς τὸν ἐκ τῶν δημοτικῶν συμβούλων κ. Γεώργιον Μεθενίτην.

Λόγῳ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀνακρίσεων, ἔθεσα ἀπὸ 19ης Ἰουνίου τὸν κατηγορούμενον προϊστάμενον τῆς ὑπηρεσίας ὑδρεύσεως ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, ἀνέθεσα δὲ ταυτοχρόνως καθήκοντα προϊσταμένου ὑδρεύσεως εἰς τὸν ὑπομηχανικὸν τοῦ Δήμου κ. Αἰμ. Δρουκόπουλον, μὲ τὴν πρόσθετον ἐντολὴν ὅπως ἐπιβάλῃ εἰς τὰ συνεργεῖα ὑδρεύσεως καὶ τὰς ἀποθήκας τὴν ἐπιβαλλομένην ἐκ τῶν νόμων καὶ τῶν κανονισμῶν τάξιν. Καὶ οὕτω ἐπετεύχθη νοικοκύρευμα τῆς ὑπηρεσίας.

Ὑλικὰ ὑδρεύσεως ἀξίας ἄνω τῶν 100.000 δραχμῶν, τὰ ὁποῖα λογιστικῶς δὲν ἀνῆκον εἰς τὸν Δῆμον, ἀνεκτήθησαν καὶ ἐτέθησαν ὑπὸ ἔλεγχον. Ἤδη δὲ τὰ βιβλία τοῦ Δήμου ἐμφαίνουν τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τῶν διαφόρων ἀποθηκῶν καὶ τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τοῦ Δήμου ἐλέγχονται πλήρως. Ἡ ἀτασθαλία ἀνήκει πλέον εἰς τὸ παρελθόν.

Περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῆς τοῦ παρελθόντος, ὁμιλεῖ εὐγλώττως ἡ ὑπ' ἀριθ. 23910) 1491)7—10—1958 ἡμερησία διαταγὴ τοῦ πρώην δημάρχου κ. Ρούφου, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται ὅτι εἶχε παρατηρηθῆ — ἐπὶ λέξει — «ὅτι δὲν δίδεται ἡ δέουσα προσοχὴ διὰ τὴν περισυλλογὴν καὶ παράδοσιν εἰς τὴν ἀποθήκην τῶν μὴ χρησιμοποιηθέντων ἀναλωσίμων ὑλικῶν». Διὰ τοῦτο καὶ διετάσσετο «ὅπως ἐφεξῆς πᾶν περισσεῦον ἀναλώσιμον ὑλικὸν παραδίδεται ἀμελητὶ εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ Δήμου ἐπὶ ἀποδείξει μερίμνῃ τῶν προϊσταμένων ἢ τῶν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν συνεργείων». Ὁ κ. Ροῦφος ἐτόνιζεν ἐν κατακλεῖδι τῆς ἡμερησίας διαταγῆς του: «Πᾶσαν παράβασιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέλω ἐλέγξει αὐστηρῶς».

Γεγονὸς εἶναι, ὅτι, δυστυχῶς, ἡ κατάστασις τὴν ὁποίαν εἶχε διαπιστώσει ἡ προηγουμένη δημοτικὴ ἀρχή, ἐξηκολούθησε συνεχῶς μέχρι καὶ τῶν ἐκλογῶν. Ἤτοι, ὅταν τὰ συνεργεῖα ὑδρεύσεως ἐλάμβανον παρὰ τῆς ἀποθήκης ποσότητα ὑλικῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ὡρισμένης ἐργασίας καὶ τοὺς ἔμενε περίσσευμα, δὲν ἐπέστρεφον τοῦτο, ὡς ἔδει, ὄχι μόνον εἰς ἐφαρμογὴν τῆς διαταγῆς τοῦ πρώην Δημάρχου, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν στοιχειώδη τάξιν, ὥστε νὰ ἐμφαίνεται εἰς τὰ βιβλία ποία ποσότης ὑλικῶν ἐχρησιμοποιήθη ἐπαρκῶς δι' ἑκάστην ἐργασίαν καὶ νὰ δεικνύουν τὰ βιβλία τῆς ἀποθήκης τὸ ἀκριβὲς περιεχόμενον ταύτης. Ἀλλὰ τὰ περισσεύματα ἀπετίθεντο εἰς τὰς Δεξαμενὰς κλπ. καὶ ἐκεῖθεν ἡ κίνησις τοῦ ὑλικοῦ ἐγίνετο δι' ἄλλας ἐργασίας ἄνευ ἐλέγχου, προέκυψαν τὰ ἑξῆς:

Πρῶτον, ἡ ὕπαρξις τῆς ἀνεπισήμου ταύτης ἀποθήκης ὑλικῶν τοῦ Δήμου ἠγνοεῖτο ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους καὶ δὴ ἀπὸ τὸν τηροῦντα τὰ βιβλία τῆς ὑπηρεσίας ὑδρεύσεως, σύμφωνα μὲ τὴν ἔνορκον κατάθεσίν του.

Δεύτερον, τὸ βιβλίον ὑλικῶν ὑδρεύσεως τοῦ Δήμου ἐνεφάνιζε λίαν ἀνώμαλον κατάστασιν, ἤτοι ἐνεφάνιζεν ἀλλοῦ μὲν ἔλλειμμα καὶ ἀλλοῦ πλεόνασμα ἐν σχέσει μὲ τὸ ἀληθὲς περιεχόμενον τῆς ἀποθήκης. Δὲν ἐγνώριζε δηλαδὴ ὁ νοικοκύρης Δῆμος τί εἶχε καὶ τί δὲν εἶχε. Συγκεκριμένως, ὑπῆρχον ὑλικά, τῶν ὁποίων ἡ καταγραφὴ ἐκάλυψε τέσσαρας δακτυλογραφημένας σελίδας, μὴ ἀναφερόμενα εἰς τὰ βιβλία, ἐνῶ ἐξ ἄλλου δὲν εὑρέθησαν ὑλικὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰ βιβλία, καλύψαντα τρεῖς δακτυλογραφημένας σελίδας. Τὰ εὑρεθέντα εἰς τὰς Δεξαμενὰς καὶ ἀλλαχοῦ κυρίως καινουργῆ ὑλικά, τὰ ὁποῖα εἰσήχθησαν κανονικῶς πλέον εἰς τὰ βιβλία ἀποθήκης τοῦ Δήμου, ὑπολογίζονται ὅτι εἶναι ἀξίας 68.000 δραχμῶν περίπου. Τὰ δὲ ὑλικά, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ ὑπάρχουν κατὰ τὰ βιβλία καὶ δὲν εὑρέθησαν εἰς τὴν πραγματικότητα, ἐνῶ ἐμφανίζονται εἰς τὸ Βιβλίον ὑδρεύσεως

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ

Ὁ Εἰσαγγελεὺς κ. Ἀλεξόπουλος ἐξεδήλωσεν ἐνδιαφέρον διὰ τὸ θέμα τοῦ Σταθακοπουλείου

ΘΑ ΕΞΕΤΑΣΗ ΕΑΝ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν ἀπουσιάζοντα εἰσαγγελέα πλημμελειοδικῶν ἀντεισαγγελεὺς κ. Ἀλεξόπουλος, λαβὼν γνῶσιν ἐκ τῶν δημοσιευμάτων τῆς «ΗΜΕΡΑΣ» τῶν διαπιστωθεισῶν ἀνωμαλιῶν εἰς τὸ Σταθακοπούλειον κληροδότημα ἐκ γενομένου ἐλέγχου ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ κ. Γεωργακοπούλου, σκοπεύει νὰ ἐνεργήσῃ προκαταρκτικὴν ἐξέτασιν τῶν καταγγελλομένων.

Ὁ κ. εἰσαγγελεὺς ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς ἐξετάσεως ταύτης διαπιστώσῃ ὅτι ὑπέχουν εὐθύνας οἱ κατὰ καιροὺς χειρισθέντες τὰς ὑποθέσεις τοῦ κληροδοτήματος, θὰ ἀσκήσῃ αὐτεπαγγέλτως ποινικὴν δίωξιν ἐναντίον ἐκείνων ποὺ διέπραξαν ταύτας πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς δικαιοσύνης καὶ περιφρούρησιν τῆς περιουσίας τοῦ κληροδοτήματος.

Ἤδη ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ἐζήτησε τὰ φύλλα τῆς ἐφημερίδος μας, ὅπου ἐγένοντο σχετικαὶ δημοσιεύσεις. Ἐπίσης πληροφορούμεθα ὅτι ἐζήτησεν ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, καθὼς καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, διὰ τῆς ὁποίας ἐκηρύχθη ἄκυρος ἡ μίσθωσις τοῦ εἰς Ἀθήνας ἀκινήτου τοῦ Σταθακοπουλείου κληροδοτήματος.

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. Τηλ. Σαρλῆ

Παρὰ τοῦ τέως νομικοῦ συμβούλου τοῦ Σταθακοπουλείου κληροδοτήματος κ. Τηλ. Σαρλῆ ἐλάβομεν μακροσκελεστάτην ἀπάντησιν (7 δακτυλογραφημέναι σελίδες) εἰς ὅσα ἐγράψαμεν, τόσον διὰ τὴν ἔγερσιν ἀγωγῆς παρ' αὐτοῦ διὰ συμπληρωματικοὺς μισθοὺς καὶ ἀποζημιώσεις, ὅσον καὶ διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ὡς ἀκύρου καὶ ἀσυμφόρου τῆς μισθώσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀκινήτου τοῦ κληροδοτήματος.

Μὴ ἔχοντες τὴν τεχνικὴν δυνατότητα πρὸς δημοσίευσιν ἀκεραίας τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κ. Σαρλῆ, δημοσιεύομεν τὰ οὐσιώδη σημεῖα αὐτῆς:

Ἀξ. Κε Διευθυντά,

Ἐξ αἰτίας τοῦ δημιουργηθέντος ἀδικαιολογήτου δημοσιογραφικοῦ θορύβου, εἶμαι ὑποχρεωμένος, χάριν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ γοήτρου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκτελεστῶν τοῦ Σταθακοπουλείου κληροδοτήματος, νὰ γνωρίσω τὰ ἑξῆς:

Τὸ κληροδότημα τυγχάνει κύριον, μεταξὺ ἄλλων, καὶ ἑνὸς ἰσογείου καταστήματος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀχιλλέως 27 (Ἀθῆναι). Τοῦτο διὰ τοῦ ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1951 μισθωτηρίου ἐγγράφου ἐξεμισθώθη πρὸς τὸν Ἰω. Παυλάκην, ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη ἀντὶ μισθώματος δραχμῶν 1.350 μηνιαίως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως ἐγκριθείσης ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐκτελεστῶν κατὰ τὴν συνεδρίασιν της τῆς 15ης Ἰανουαρίου 1953, ἀπεδέχθη αἴτησιν τοῦ μισθωτοῦ Παυλάκη, ὅπως χορηγηθῇ αὐτῷ τὸ δικαίωμα τῆς μερικῆς ὑπομισθώσεως τοῦ μισθίου, καὶ μέχρι τὸ πολὺ τῶν 2)3 τοῦ ὅλου χώρου τούτου μὲ ἐπαύξησιν τοῦ μισθώματος ἀπὸ 1.350 εἰς δραχμὰς 2.100 μηνιαίως. Τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐνέκρινε προηγουμένως τὸ ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Σ. 2857 τῆς 18—3—53 ἀποφάσεώς του, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐθνικῶν Κληροδοτημάτων. Οὕτω βάσει τοῦ νομίμως χορηγηθέντος αὐτῷ δικαιώματος ὁ μισθωτὴς οὗτος διεχώρισεν ἐσωτερικῶς τὸ μίσθιον καὶ ὑπεξεμίσθωσε χῶρον ἰσούμενον πρὸς τὰ 2)3 τοῦ ὅλου μισθίου. Ποῦ εἶναι λοιπὸν τὸ συγκρότημα(!) τῶν 4 καταστημάτων; Ἕνα καὶ μοναδικὸν εἶναι τὸ ὅλον μίσθιον κατάστημα.

Ἐν ἔτει 1955 ὁ μισθωτὴς ἐπρότεινεν ὅπως τῷ χορηγηθῇ ἡ ἄδεια τῆς ἀνοικοδομήσεως ἑνὸς ὀρόφου ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου, δι' ἰδίων του δαπανῶν, καὶ ὅστις ὄροφος ἤθελε παραμείνει εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Σταθακοπουλείου, ὑπὸ τὸν ὅρον μὲν νὰ χορηγηθῇ ἡ ἄδεια τῆς ἄνευ ἀνταλλάγματος χρήσεως καὶ καρπώσεως τούτου ἐπὶ 15ετίαν, τὸ δὲ νὰ παραταθῇ δι' ἴσον χρόνον ἡ ὑφισταμένη μίσθωσις τοῦ ἰσογείου ὀρόφου ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἰσχύοντας ὅρους. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐκτελεστῶν ἐξετάσασα ἐν συνεδριάσει τὴν ἐν λόγῳ αἴτησιν καὶ μετ' ἀκρόασιν καὶ εἰσήγησιν τοῦ διευθυντοῦ τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου, θεωρήσασα ταύτην κατ' ἀρχὴν ὡς συμφέρουσαν, ἐζήτησε τὴν ὑποβολὴν εἰς διπλοῦν ἀρχιτεκτονικῆς καὶ στατικῆς μελέτης τοῦ ἔργου ὡς καὶ προϋπολογισμὸν τῆς ὅλης δαπάνης αὐτοῦ, ἅτινα καὶ πράγματι ὑπεβλήθησαν αὐτῇ. Μετὰ μακρὰς δὲ διαπραγματεύσεις, οὗτος περιώρισε τὸν χρόνον τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἀνεγερθησομένου δαπάναις του ὀρόφου ἀπὸ 15 εἰς 8 1)2 μόνον

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΣΥΝΕΤΡΙΒΗ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟΝ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ

ΚΑΘΕΤΟΥ ΑΠΟΓΕΙΩΣΕΩΣ

ΠΑΡΙΣΙ. Τὸ ἐπαναστατικὸν ἀεροπλάνον τῆς γαλλικῆς ἀεροπορίας «Κολεόπτερον», τὸ ὁποῖον εἶναι σχεδιασμένον εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀπογειοῦται καὶ νὰ προσγειοῦται καθέτως λαμβάνον κατὰ τὴν πτῆσιν ὁριζοντίαν θέσιν ὡς τὰ συνήθη ἀεροπλάνα κατέπεσε, χθὲς καὶ συνετρίβη εἰς τὸ ἔδαφος παραδοθὲν εἰς τὰς φλόγας ἐνῷ ἐξετέλει δοκιμαστικὴν πτῆσιν. Ὁ πιλότος τοῦ «Κολεοπτέρου», ὁ ὁποῖος ἦτο ἐφωδιασμένος μὲ εἰδικὸν ἀλεξίπτωτον δυνάμενον νὰ ἀνοίγῃ εἰς ὕψος ὀλίγων μόνον μέτρων ἀπὸ τὸ ἔδαφος, διεσώθη μὲ ὀλίγους μόνον μώλωπας.

Η ΑΓΓΛΙΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΣΥΓΚΛΗΣΙΝ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΕΠΙ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ

ΘΑ ΗΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΟΔΗΓΗΣΗ ΕΙΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Οἱ ἐνταῦθα καλῶς πληροφορημένοι κύκλοι πιστεύουν κατ' οὐσίαν ὅτι ἡ βρετανικὴ κυβέρνησις ἐξακολουθεῖ νὰ ὑποστηρίζῃ τὴν σύγκλησιν προσεχῶς μιᾶς διασκέψεως ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου, ἡ ὁποία θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν σύναψιν συμφωνίας διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς ἀναστολῆς τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν.

Οἱ αὐτοὶ κύκλοι φρονοῦν ὅτι ἡ στάσις αὐτὴ θὰ ἐπιβεβαιωθῇ μετὰ τὰς συνομιλίας αἱ ὁποῖαι θὰ διεξαχθοῦν μεταξὺ τῶν κ.κ. Μὰκ Μίλλαν καὶ Λόϋντ κατὰ τὸ Σαββατοκύριακον. Μολονότι ὑφίστανται ἀκόμη διαφοραὶ ἀπόψεων μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ τῶν Συμμάχων των ἐν σχέσει μὲ τὰς προϋποθέσεις διὰ τὴν σύναψιν προσωρινῆς συμφωνίας εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Βερολίνου, ἐν τούτοις ὑπογραμμίζεται εἰς τὸ Λονδῖνον, ὅτι ἡ βρετανικὴ κυβέρνησις ἀντιτίθεται ὅπως καὶ οἱ σύμμαχοί των εἰς ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῆς ὁμοσπονδιακῆς Γερμανίας καὶ τοῦ καθεστῶτος τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας.

Ἐν κατακλεῖδι οἱ αὐτοὶ κύκλοι πιστεύουν, ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς διασκέψεως τῆς Γενεύης τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποβοῦν ἀποφασιστικαί. Ἄλλωστε, εἰς τὸ Λονδῖνον πιστεύεται ὅτι αἱ συνομιλίαι Νίξον καὶ Κρουστσεφ εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχουν ἄμεσα καὶ αἰσθητὰ ἀποτελέσματα δυνάμενα νὰ ἐπηρεάσουν τὰς διαπραγματεύσεις τῆς Γενεύης.

Ὁ κ. Χέρτερ ἐπαναλαμβάνει τὴν ἀπόφασιν τῶν Δυτικῶν νὰ μείνουν εἰς τὸ Βερολῖνον

ΩΜΙΛΗΣΕΝ ΕΙΣ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΟΔΟΥ «ΤΖΩΝ ΦΟΣΤΕΡ ΝΤΑΛΛΕΣ»

ΠΑΡΙΣΙ. Προερχόμενος ἐκ Γενεύης ἀφίκετο χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς Δυτικὸν Βερολῖνον ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Χέρτερ, ὁ ὁποῖος ἀργότερον παρέστη εἰς τὰ ἐγκαίνια νέας ὁδοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐδόθη τὸ ὄνομα «ὁδὸς Τζὼν Φόστερ Ντάλλες». Ὁ κ. Χέρτερ ἔφθασε μὲ τὸ ἀεροπλάνον του εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Τέμπελχοφ, ὅπου ὁμιλῶν δι' ὀλίγων ἐξῆρε τὸ ἀδάμαστον πνεῦμα τῶν κατοίκων τοῦ Βερολίνου.

«Εἶμαι βέβαιος—προσέθεσεν—ὅτι ὅταν ἀναχωρήσω θὰ ἔχω καλλιτέραν γνῶσιν τῆς ἀξίας τῆς ἐλευθερίας».

Ὡς γνωστὸν τὸ ἀεροδρόμιον Τέμπελχοφ διεδραμάτισε σημαντικὸν ρόλον διὰ τὸν ἀνεφοδιασμὸν τοῦ Δυτικοῦ Βερολίνου κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀποκλεισμοῦ του. Ὁ κ. Χέρτερ ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τῶν ἡρώων τῆς ἀερογεφύρας, οἱ ὁποῖοι εὗρον τὸν θάνατον διὰ νὰ ζήσουν οἱ κάτοικοι τοῦ Βερολίνου ἐλεύθεροι».

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. Ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Χέρτερ εἰς τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν εἰς τὸ δημαρχεῖον τοῦ Δυτικοῦ Βερολίνου ἐτόνισε τὰ ἑξῆς:

«Τὰ δικαιώματα τῶν συμμάχων εἰς τὸ Βερολῖνον δὲν δύνανται νὰ καταργηθοῦν διὰ μονοπλεύρου ἐνεργείας ἄλλης δυνάμεως. Δὲν ἐδέχθημεν καὶ δὲν θὰ δεχθῶμεν προθεσμίας ἐν σχέσει μὲ αὐτά. Αἱ τρεῖς Δυτικαὶ Δυνάμεις συμφωνοῦν ἀπολύτως ὅσον ἀφορᾷ τὴν σταθερότητα τῶν προθέσεών των καὶ τὸν συντονισμὸν τῶν προσπαθειῶν των.

Ἡ σταθερὰ καὶ φιλικὴ αὐτὴ συνεργασία θὰ συνεχισθῇ. Γνωρίζω ὅτι ὁ πληθυσμὸς τοῦ Δυτ. Βερολίνου θεωρεῖ τὸν στρατόν μας καὶ τοὺς στρατοὺς τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας ὡς τοὺς ὑπερασπιστὰς τῶν ἐλευθεριῶν του.

Γνωρίζομεν ἐπίσης, ὅτι ἡ παρουσία τῶν στρατευμάτων αὐτῶν, ἡ ὁποία θὰ συνεχισθῇ, εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν κατοχύρωσιν τῆς ἐλευθερίας εἰς τοὺς τρεῖς δυτικοὺς τομεῖς τῆς πόλεως.

Θὰ ἀναχωρήσω ἀπὸ τὸ Βερολῖνον λυπούμενος διότι ἡ ἐπίσκεψίς μου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραταθῇ περισσότερον. Εὑρισκόμεθα ἐδῶ ἐπὶ μιᾶς νησῖδος τῆς ἐλευθερίας, τόσον συμβολικῶς ὅσον καὶ πραγματικῶς.

Ἡ ἐλευθερία εἶναι πολύτιμον ἀγαθὸν καὶ περιλαμβάνει τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρας ἐκφράσεως, τὸ ὁποῖον εἶναι τόσον οὐσιῶδες διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς δημοκρατίας.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο καθὼς καὶ τὰ ἄλλα θεμελιώδη δικαιώματα πρέπει νὰ κατοχυρωθοῦν καὶ θὰ κατοχυρωθοῦν.

Διαβεβαιῶ τοὺς κατοίκους τοῦ Δυτικοῦ Βερολίνου, ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν θὰ καταστοῦν ἐπιλήσμονες τῶν εὐθυνῶν των ἔναντι τοῦ Βερολίνου ἀπὸ πάσης πλευρᾶς».

Ἡ ἐγκατάστασις βάσεων εἰς Ἑλλάδα καὶ Τουρκίαν πρόκειται νὰ ματαιωθῇ;

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Αἱ πυρηνικαὶ συμφωνίαι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν μὲ τὴν Ἑλλάδα θὰ ἰσχύσουν ἀπὸ τῆς 11ης Αὐγούστου, καίτοι αἱ ἀντίστοιχοι συμφωνίαι μετὰ τῆς Μεγάλης Βρετανίας μὲν καὶ τῆς Γαλλίας ἤρχισαν ἤδη ἰσχύουσαι ἀπὸ τῆς 18ης Ἰουλίου, μετὰ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας δέ, τοῦ Καναδᾶ, τῆς Ὀλλανδίας καὶ τῆς Τουρκίας θὰ ἀρχίσουν ἰσχύουσαι ἀπὸ αὔριον.

Ἐγκύρως ἐγνώσθη ὅτι, ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος, θὰ ὑπογραφοῦν σχετικαὶ συμφωνίαι μετὰ τῆς Τουρκίας, ἡ ὁποία ἐπείγεται νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ὅλη ἐργασία. Ἐγνώσθη ἐπίσης ὑπευθύνως ὅτι αἱ συμφωνίαι ναὶ μὲν θὰ ὑπογραφοῦν, ἀλλ' ἡ ἐγκατάστασις τῶν βάσεων εἰς Τουρκίαν ἐμφανίζεται λίαν ἀμφίβολος, λόγῳ τῆς ἐκδηλωθείσης προσφάτως ζωηρᾶς διαφωνίας τοῦ Πενταγώνου, τὸ ὁποῖον κρίνει ὡς ἐντελῶς περιττὰς τὰς χερσαίας βάσεις διὰ πυραύλους μέσου βεληνεκοῦς, πρῶτον μὲν διότι αὗται ἀντικαθίστανται ὑπὸ κινητῶν βάσεων, ἤτοι διὰ πλοίων, τὰ ὁποῖα ἐξυπηρετοῦν πληρέστερον τοὺς στρατηγικοὺς σκοποὺς χωρὶς νὰ ὑπόκεινται εἰς εὐχερῆ ἐξουδετέρωσιν ὡς αἱ χερσαῖαι βάσεις, δεύτερον δὲ διότι διὰ τῆς μὴ ἐγκαταστάσεως τῶν βάσεων σταματᾷ καὶ ἡ συνεχιζομένη ἐσωτερικὴ ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν ἐκμετάλλευσις τοῦ θέματος.

Ἕνας ἄλλος λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον διαφωνεῖ τὸ Πεντάγωνον, εἶναι ἡ γνώμη του, ὅτι ἡ ἐξασφαλισθεῖσα ὑπὸ τῆς ἀμερικανικῆς ἐπιστήμης ἐπιτυχία εἰς τὰ διηπειρωτικὰ βλήματα, καθιστᾷ τὴν διὰ τῶν βλημάτων ἄμυναν δυνατὴν καὶ ἀπὸ ἀμερικανικοῦ ἐδάφους.

Ὅθεν, πιστεύεται ἢ μᾶλλον θεωρεῖται ὡς σχεδὸν βέβαιον ὅτι αἱ ἀπόψεις τοῦ Πενταγώνου θὰ ἐπικρατήσουν καὶ ὅτι θὰ ματαιωθῇ ἡ ἐγκατάστασις πυρηνικῶν βάσεων εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν.

ΕΥΡΕΘΗ ΕΝΤΟΣ ΦΙΑΛΗΣ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΠΛΩΤΑΡΧΟΥ ΚΡΑΜΠ;

ΑΜΦΙΣΒΗΤΕΙΤΑΙ Η ΓΝΗΣΙΟΤΗΣ

ΦΕΚΑΝ. (Βορείου Γαλλίας). Ὑπὸ τῆς γαλλικῆς ἀστυνομίας παρεδόθη χθὲς εἰς τὸ βρετανικὸν ναυτικὸν φιάλη εὑρεθεῖσα εἰς τὴν παραλίαν τοῦ Φεκὰν καὶ περιέχουσα μήνυμα, τὸ ὁποῖον φέρεται ὡς προερχόμενον ἀπὸ τὸν Βρετανὸν πλωτάρχην ΛαΐονελΚρὰμπ ὁ ὁποῖος ἐξηφανίσθη μυστηριωδῶς τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1956. Τὸ ὡς ἄνω μήνυμα, τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο ἐντὸς γαλλικῆς φιάλης μεταλλικοῦ ὕδατος ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Εἶμαι αἰχμάλωτος εἰς τὸ ὑποβρύχιον «Βοροσίλωφ». Εἰδοποιήσατε Βασιλικὸν Ναυτικὸν ἢ Σκώτλαντ Γιὰρδ περὶ παρόντος μηνύματος. Πλωτάρχης Λαΐονελ Κράμπ».

Τὸ αὐτὸ κείμενον ἔχει γραφῆ καὶ εἰς τὴν γαλλικὴν ἀκολουθούμενον ἀπὸ τὴν λέξιν: «ἐπεῖγον». Εἰς δὲ τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ φύλλου χάρτου ἔχει ἀναγραφῆ ἡ φράσις: «Ναυτικὴ Βάσις Ρήγα Στρατόπεδον Ἀρχαγγέλσκι».

Ὑπὸ κύκλων τῆς γαλλικῆς ἀστυνομίας διατυποῦται ἡ ἄποψις ὅτι τὸ μήνυμα δὲν ἀποκλείεται νὰ εἶναι πλαστόν.

Ὡς γνωστὸν ἡ ἐξαφάνισις τοῦ Κρὰμπ συνέπεσε μὲ τὸν κατάπλουν εἰς Πόρτσμουθ τοῦ ρωσσικοῦ καταδρομικοῦ «Ὀρτζονικίτζε» κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ κ. κ. Κρουστσεφ καὶ ὁ Μπουλγκάνιν ἐπεσκέφθησαν τὴν Μεγάλην Βρετανίαν τὸ 1956.

Τὸ βρετανικὸν ναυτικὸν εἶχεν ἀναγγείλει τότε ὅτι ὁ Κρὰμπ ἐξηφανίσθη ἐνῷ ἐξετέλει ὑποβρύχιον ἀποστολήν.

ΜΙΣ ΥΦΗΛΙΟΣ ΕΞΕΛΕΓΗ ΧΘΕΣ Η ΜΙΣ ΙΑΠΩΝΙΑ

ΛΟΚΓ ΜΠΗΤΣ. Ἡ μὶς Ἰαπωνία, μία ἑλκυστικὴ νέα ποὺ ἐργάζεται ὡς μοντέλο εἰς Τόκιο, ἐξελέγη μὶς Ὑφήλιος. Διὰ πρώτην φορὰν Ἀσιᾶτις καταλαμβάνει τὸν ἐπίζηλον τίτλον.

Ἡ μὶς Ἀκίκο Κοζίμα ἔχει ὕψος 1.66 μ. καὶ βάρος 54 1(2 κιλῶν. Εἰς τὸν «προεκλογικὸν» λόγον της ἐζήτησε νὰ προτιμηθῇ ἡ χώρα της διὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς τοῦ 1964.

Ἡ δευτέρα νικήτρια, μὶς Νορβηγία, εἶναι ἡ 19ετις Γιόρουν Κρίστιανσεν, 18 ἐτῶν, ποὺ θέλει νὰ γίνῃ γυμνάστρια. Ἡ τρίτη, μὶς Η. Π. Α. εἶναι ἡ Τέρρυ Λὺνν Χάντιγκτον 19 ἐτῶν, ἐκ Μάουντ Σάστα Καλιφορνίας, φοιτήτρια ποὺ θέλει νὰ τελειώσῃ τὶς σπουδές της καὶ ἔπειτα νὰ ὑπανδρευθῇ. Ἡ τετάρτη μὶς Ἀγγλία, ὀνομάζεται Παμέλα Ἄνν Σήρλ, εἶναι 21 ἐτῶν καὶ θέλει νὰ γίνῃ ἠθοποιός.

Ἡ πέμπτη, μὶς Βραζιλία, εἶναι ἡ 19έτις Βέρα Ριμπέϊρο, ἐκ Ρίου Ἰανεΐρου, ψηλή, ξανθή. Καὶ αὐτὴ θέλει νὰ γίνῃ ἠθοποιός.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀναζητῶντας τὸ «ἄλλα» τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου

ΤΟΥ κ. ΧΡ. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΛΟΙ μιλοῦν γιὰ τὴ φωτεινὴ προσωπικότητα τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου.

Μὲ μάτια Λυγκέως διαπερνᾷ τὸ παρὸν καὶ συλλαμβάνει τὸ μέλλον. Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1936, ὅταν τὰ μεγάλα δημοκρατικὰ κόμματα ἀποφασίζουν νὰ στηρίξουν τὴν κυβέρνησιν τῆς ἐσχάτης μειοψηφίας, μόνος ὁ Παπανδρέου ρίχνει μαύρη ψῆφο καὶ προειδοποιεῖ γιὰ τοὺς κινδύνους τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν. Ἡ δικτατορία τῆς 4ης Αὐγούστου ἐδικαίωσε τὴν πρόβλεψίν του. Μέσα στὶς φλόγες τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, τὸν Ἰούλιο τοῦ 1943, ἐνῶ δὲν ἔχει κἂν σχεδιασθῆ ἡ ἀπόβασι στὴν Εὐρώπη καὶ μένει στὰ μαῦρα σκοτάδια τῆς κατοχῆς ἡ ἤπειρός μας, ὁ Γεώργιος Παπανδρέου, μὲ μυστικὴ ἔκθεσί του στὴν ἀγγλικὴ κυβέρνησι, ὄχι μονάχα εἶναι πεπεισμένος γιὰ τὴν ἧττα τῆς Γερμανίας (ἔγραφε: «Ἡ Γερμανία, ὡς παγκόσμιος ἀπειλή, ἔπαυσε πλέον ὑφισταμένη. Φαίνεται ἀκόμη εἰς τὸν ὁρίζοντα, ὅπως τὸ εἴδωλον τοῦ ἡλίου, μετὰ τὴν δύσιν...») ἀλλὰ καὶ διακρίνει τὴν ἑστία τῆς νέας ἀπειλῆς. «Σήμερον — εἰδοποιοῦσε — σχηματίζεται νέα μορφὴ τοῦ παγκοσμίου ἀνταγωνισμοῦ. Δύο παγκόσμια μέτωπα διαμορφοῦνται: Ὁ Κομμουνιστικὸς Πανσλαβισμὸς καὶ ὁ Φιλελεύθερος Ἀγγλοσαξωνισμός». Δὲν ἐπρόσεξαν τὶς εἰδοποιήσεις του καὶ τὶς συμβουλές του, τὰ γεγονότα ὅμως καὶ πάλιν ἐδικαίωσαν τὴν πολιτική του ὅρασι. Καὶ ἔγραψε ὁ Ἀμερικανὸς δημοσιολόγος Μὰξ Ἥστμαν, ὅτι θὰ εἶχεν ἀλλάξει ἡ παγκόσμιασκηνογραφία «ἂν ἦταν ἡ μικρὴ Ἑλλάδα περισσότερο μεγάλη καὶ ἂν αὐτὸς ὁ πολιτικὸς — ὁ Γεώργιος Παπανδρέου — εἶχε βρεθῆ στὴν Τεχεράνη, στὴ Γιάλτα, στὸ Πότσδαμ...».

Καὶ μὲ στόμα Δημοσθένη ἐκφράζει τὰ φωτεινὰ τοῦ διανοήματα. Εἶναι ὁ μόνος. Ὁ ἀσυναγώνιστος. Στὴν πηγὴ τῆς ρητορείας του καὶ τῆς ἐπιγραμματικῆς του σοφίας, ποὺ ξεχύνουν διαμαντόπετρες, σπεύδουν ὅλοι ν' ἀπολαύσουν τὰ σπινθοβολήματα τοῦ πνεύματός του.

Κι' ἀκόμα, ἔχει ἕνα πρόγραμμα σταθερὸ στὴν πορεία τῶν ἐτῶν, χρυσῆ τομὴ τοῦ κέντρου, ποὺ ὑπόσχεται τὴν ἁρμονικὴ σύνθεσι: τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας, ἀνεκτίμητης πεμπτουσίας τοῦ παλιοῦ κόσμου καὶ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, φλάμπουρου τοῦ νέου κόσμου.

Ἀλλά... Ὑπάρχει λοιπὸν κάποιο «ἀλλά», ποὺ σὰν νὰ ἐξηγῇ γιατί ὁ πολιτικὸς αὐτὸς μὲ τὴν «σφραγῖδα τῆς δωρεᾶς» δὲν ἔγινε κυβερνήτης καὶ ὁδηγὸς τοῦ λαοῦ του.

Ἀναζητῶντας αὐτὸ τὸ «ἀλλά», πῆγε μιὰ ἀπὸ τὶς τελευταῖες ἡμέρες στὸ Καστρὶ ὁ χρονογράφος τοῦ «Βήματος» καὶ διαλεχτὸς διανοούμενος, ὁ Παῦλος Παλαιολόγος. Ἔψαξαν μαζὶ μὲ τὸν Γεώργιο Παπανδρέου... Καὶ χώρισαν μὲ τὸ πρόβλημα ἄλυτο... Εἶναι τὸ ρητορικό του χάρισμα μήπως ἡ αἰτία, ποὺ ἔκανε ὥστε συχνὰ νὰ θυσιαστῇ «τὸ κομματικὸ συμφέρον σ' ἕναν πνευματώδη ἐπιγραμματισμό»; Μήπως ἀστάθεια στὰ φρονήματα; Μὴ τυχὸν ἡ ἄδικη πολιτικὴ καὶ θεατρικὴ σάτιρα γιὰ τὸν ἀνύπαρκτο «ἀνεμόμυλο»; Τύχη; Συμπτώσεις; Τί;...

Εἶχε πάει καὶ ὁ ὑπογράφων στὸ Καστρί, λίγο μετὰ τὴν ἐπίσκεψι τοῦ Παλαιολόγου, χωρὶς ὡρισμένη ἀφορμή, ἔτσι ὅπως μεταβαίνει κανεὶς σὲ μιὰ ἀκρογιαλιὰ καὶ σὲ μιὰ βουνοκορφή, γιὰ τὴ διαύγεια τ' οὐρανοῦ, τὴ δροσιὰ τοῦ ἀέρα, τὸ βάθος τοῦ ὁρίζοντα. Δὲν ἔγινε λόγος γιὰ τὸ «ἀλλά». Ὅμως, προχθές, ὕστερ' ἀπὸ τὴ δημοσίευσι τοῦ χρονογραφήματος, πῆρε μιὰ τιμητικὴ πρόσκλησι νὰ μετάσχῃ κι' αὐτὸς στὴν ἀναζήτησι. Λοιπόν, τί συμβαίνει;

Γιὰ μένα, ἕνας εἶναι ὁ κύριος λόγος ποὺ ὁ Γεώργιος Παπανδρέου δὲν ἐπῆρε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ λαοῦ τὴν ἐξουσία: Ἔτσι «ἀμείβει» ὁ λαὸς τὸν θεμελιωτὴ τῆς μεταπολεμικῆς ἐλεύθερης πολιτείας τῆς Ἑλλάδος. Μὲ τὸν ἐξοστρακισμό. Εἶναι ἀχαριστία; Ὄχι. Μόνο πλάνη. Γεννημένη μέσα στὸ πάθος τῆς συγκρούσεως τῶν δυὸ μεγάλων παρατάξεων, τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς δεξιᾶς. Ἀνάμεσά τους συνθλίβεται τὸ κέντρον, ὁ δρόμος ὁ σωστός. Φαινόμενο παγκόσμιο στὴν ἑλληνική του μορφή.

Καὶ οἱ μὲν ἀριστεροὶ φυσικὸ εἶναι νὰ τὸν μισοῦν. Αὐτὸς τοὺς «φταίει» γιατὶ ἔμειναν «στάσις» καὶ δὲν μπόρεσαν νὰ γίνουν «κυβέρνησις» καὶ «καθεστώς». Ὑπάρχουν ντοκουμέντα ἐπίσημα ποὺ ἀποκαλύπτουν, ὅτι προτοῦ σχηματίσῃ τὴν κυβέρνησι τῆς ἐθνικῆς ἑνώσεως στὸ Κάϊρο, μαζὶ μὲ τοὺς ἀριστερούς, εἶχε προειδοποιήσει τοὺς συμμάχους σαφῶς γιὰ τὸ ὅτι θὰ ἐπεχειρεῖτο βιαία κατάληψις τῆς ἐξουσίας ἀπὸ τὸ Κ.Κ.Ε. μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι, ἐνάμισυ χρόνο πρὶν γίνῃ! Καὶ εἶχαν λάβει οἱ «φύλακες» τὰ μέτρα τους. Ἀλλά, οἱ δεξιοί; Κοντόφθαλμοι καὶ μικρόψυχοι, ὅπως συνήθως, δὲν μπόρεσαν νὰ καταλάβουν ὅτι ὁ Παπανδρέου ἔπαιρνε ἀπὸ τὰ χέρια τῶν κομμουνιστῶν τὰ κ λ ε ι δ ι ὰ τῆς Ἑλλάδος τὴν ὥρα ποὺ τοὺς ἔδινε — τί ἀσήμαντο ἀντίτιμο — μερικὰ πρόσκαιρα ὑπουργεῖα. Οἱ ἀστοὶ δὲν κατάλαβαν. Δὲν τοῦ τὸ συγχωροῦν. «Προδοσία» καὶ ἡ ἐπιθεώρησις ἑνὸς λόχου μαυροσκούφηδων. Δὲν ἄξιζαν λοιπὸν ὅλ' αὐτὰ τὴν ἀναίμακτη ἀπελευθέρωσι τῆς Ἑλλάδος; Ἦσαν ὑπερβολικὴ θυσία γιὰ νὰ μείνῃ ἡ πατρίδα μας ἔξω ἀπὸ τὴ σιδερένια αὐλαία; Κι' ὅμως, οἱ ἀστοὶ κατάφεραν νὰ φυσήξουν σὲ πλατειὲς μᾶζες λαϊκὲς τὴ δική τους δυσπιστία στὸν μοναδικὸ ἐθνικὸ ἡγέτη καὶ νὰ μεταδώσουν τὸν δικό τους φόβο γιὰ τὸν «ἀριστερισμό» του, ἱστορικὰ ἀμαθεῖς γιὰ τὴν ἱστορικὴ σημα-